

Wiersze gwarowe na konkurs „Słuchajcie wiara, to jest naszo gwara”

Kaśka, Maryśka (nie na konkurs)

Kaśka , Maryśka rum cium cium
Strugała pyrki na piuntum.
Przyszedł Pun, pyrki wziun,
Kaśka, Maryśka rum cium cium

Wiersze 3-4-latki

U piekorza

U piekorza szneka z glancem,
Ciepły chlyb
I zawijańce.

U piekorza kupa wiary,
Bejmy kosi
Piekorz stary.

Kto piekorza nie szanuje
Tego kejtrem się poszczuje.

Pyry z gzikom

Gdy podajom pyry z gzikom,
aż ze smaki ślep przymykom.
Jak so wpucne trzy talyrze
i na kuniec je wylize,
jak so poluzuje pory,
to du drzymki jestem skory.

Kokosica

Miałam ci jo, miałam,
Takum kokosice,
Chodziuła mi na uogróg w pszynice.
Jak chodziuła, tak chodziuła
Tak nóżkami grzebała,
Oż mi wszystkie ziornka powybiyrała.

Godej po naszymu

Dzisiaj każdy bejmy liczy
i w Krakowie i w stolicy
Poznaniaku ty bądź w formie
i zapomnij o reformie.
Ćpnij na sznytkę szczyptę dżymu,
jedz i godej po naszymu.

Glapa

Glapa to jest czorny ptok.
Miyńszko u nos cołki rok.
Zamiast śpiewać robi: *gaaa!*
Na kominie gniazdo ma-
Często z tego gniazda *S...(pokazujemy spadanie)*
.....spadnie jakaś gwiazda.

Wyliczanka

Jedyn, dwa, kupiut psa,
trzy, cztery kupiut giry,
piynć, sześć kupiut wieś,
siedym, osiyum kupiut prosie,
dziewięć, dziesięć kupiut gyś na jesień,
jedenaście, dwanaście wszystko siedzi w kaście.

Ryczka 1

Poznańska ryczka
Jest lepszio niż bryczka:
Na boki się nie ryloce.
Po wybojach nie klekoce.
Woźnicy do ni nie trzeba,
A dosiyngnuć z ni można du nieba.

Kury na grzędzie

Postłuchejcie wszyscy ludzie,
Hałasuje pies przy budzie.
Powiedziotłbym wuom kozanie,
Ale pies mi zjodł śniadanie.
Śłuchej gzubie jak cie lubie.
Zdejmij laczki,
Szukej jaczki.
Weź wymborek,
Przynieś gzubek cały worek.
Dłom ci skibki z kaszokiem
I knebloszek z burakiem.,
Zrobisz sobie bums.

Lisek

Idzie lis podle drogi, cichutyńko stawio nogi,
Ostrożniutko się zakrado, nic nikomu nie powiado,
A ktu patrzy, tygu gryzie, ktu gu nie chce, tymu wlyzie.
Do sumsiada się przymili, oj bydum to lisa biyli.

Świynty Marcin

Świynty Marcin już nadchodzi,
czymu wiync sie momy głodzić?

Bierz famułę, z fyrtla wiare
i lecimy po rogale!

Szak nie straszne są nóm teroz
ciasne pory, cholesterol,
kiepskie zdrowie i kondycja,
bo rogale to tradycja!

Wiersze dla 5-6 latków

Pun Hilary

Loto pun Hilary jak oszalały
Bo gdzieś mu się bryle zadziały.
Sprawdził kiejdym łod surduta
Eknuł do prawego i lewego buta.
Pod leżankom na leżance
Wew antreji, w łod kielochów szklance.
Gmyro wew szafach i wew kuminie
Łyn nie popuści jak mu co zginie.
Brechtangum wydar deski dwie wew podłodze.
Już do szkiołów dzwuni wew wielki trwodze.
Oż nagle szpyncnuł się wew lusterko.
Łun nie doł wiary wiync znowyk zerko.
Łokozało się co rychtyk unygo bryle
Ciyngiyum na kluku mioł nu i tyle.
A to choć nie jezdne ganc ramol stary
Ciyngiyum mum tak jak tyn Hilary.

Takie sobie godanie

Dzisiej ciyngiyum wum pokoże,
Jak się godo wew naszymy gwarze.
Bo poznańskie papudroki bejmy majum
Co banioki sum nie znajum.
Bejmy – grubo forsa na dzisiejsze.
A baniok – bejmy tyż, ale drobniejsze.

Alojz, ryczka, brachol, wiara
Tytka, skibka, kejter, gor.
Durch to jest poznańsko gwara
Kto się nie zno tyn jezd sor.

Tej! Łe jery! Godosz gwarum?
Skyndyk znosz tum mowe starum?
Dali godej po naszymu.
Blubrać piyrdy mosz każdymu.
Kuty buńdź na śtyry giyry.
Nie kcesz godać? To idź w pyry!

Gwara

Dzisiej wiara bydzie gwara:

Niech wom świyci co dziyń klara,

Niech wom szczyńście dopisuje
i niczego nie brakuje!

Niech wam bejmy lecą z nieba,

ździebko wiyncy niż potrzeba,

byście zawdy sie kochali

i po nocach nie dudlali!

Byście zawdy sie kielczyli

i nigdy markotni nie byli.

Sznytke w tytke (gwarowy)

Łe jery, wiaruchna,

jo żym zapomniła ,

jo Wom po mojemu

downo nie godała.

Łe jery, wiaruchna

jo już sie rychtuje,

ino wej starymu

chlyb jo uszykuje.

Dom mu czy sznytki

chleba zez leberkom,

kawołek makocza i tyju

zez jabkiym i miyntom.

No wej, prawie kuniec

jeszczy ino ekne

dzie tytki do chleba

i wew teke wetkne.

Bo łyn tero wiaruchna

idzie do roboty,

na szage tej mo blisko

wej tam za tym pletym.

A zaś ci łyn wiaruchna

fest wyibowany-przechycnie,

co by ino wej łągol

nie łozdar katany.

Nasze rogale

Tej wiaruchna, czy wy wiycie,
Co nojlepsze jest na świecie!
My godumy wszystkim stale,
że nojlepsze som rogale.

Nie warszawskie, nie szczecińskie,
Ino nasze – te Marcińskie!
I nie z dżymem, czy z kóniokiem,
Ino rychtyk z biołym makiem.

A na wiyrzku glancowane,
Órzechami posypane!
I z wypkanym, pysznym środkiem,
Bo kochomy wszyscy słodkie!

Tej!
Na smutki i udręki
Weż rogala se do ręki.
Chapsa dziabnij, zacznij śrupać,
Niech ucieszy ci się sznupa!

Niech tyn smak cie rozweseli,
Przy sobocie, przy niedzieli!
Zamiast spucnuć z gzikiem sznytke,
Kup rogali kilo w tytke!

W antrejce

W antrejce na ryczce
stoły pyry w tytce,
przyszła niuda, spucła pyry
a w wymborku myła giyry.

Zaś do siyni wlazła cyga
bo ją żgokiem żgnyła nyga,
spucła sznytke ze smoloszkiem,
pyry z gzikiem i sznytloszkiem.
Tak się gzikiem obombała,
że siedziała i kwiunkała.

Ni ma to jak naszo mowa

Anu błody, anu szak
W naszych strónach mówióm tak:
Nawdzij bobie, szajkiyt, jupe
Kymby – rymby i na kupe

Ni ma to jak naszo mowa
Dur poezjo wszyjskie słowa
Można godać i żegotać
Prawić, brynczeć i klekotać

Sum dziewczuszki, glajdy glapy,
Młode siksy i salachy
Sum chłopoki śmierduszni
Lofry, łajzy i Trzydni.

Żywność zdrowo jak selera
Pyry z gzikum i lebera
Kielbrud, plince, żur z kapołki
Kluchy z lumpa i śłopołki

Bymbny lubium ryć w wasztacie
Tedy powywołczum tacie
Klyszczki, raszple, winkle, cwingi
Majsle, śrubsztok i rurcyngi

Lezie Grześ przez wieś

Tośto zynder Grześ
W miechu kis przez wieś,
Ale nie wie Grzechu,
Że mo dziurke w miechu!
A za Grzechym ciurkiem
Leci kis bez dziurke!

„Żdziebko kisu mni,
Tośtać bydzie lży!”
Myśli sobie mały Grzechu,
A już pusto mo wew miechu!

Dyrdo Grześ przez wieś,
Już mo wszystko gdzieś!
Kisu w miechu dawno ni ma,
I od babci zgubił klima!
Teroz myśli mo ponure,
Bo wew kiejdzie tyż mo dziure!

Igła z nitkom

Roz dylała igła z nitkom,
Igła fifnie, nitka brzydko,
Igła fest wysztramowana,
Nitka ździebko zamojtana.
Igła najprzód, nitka za niom:
„Łe, jak fajnie dylać z paniom!”
Igła źgo po materiale,
Nitka sie nie drygo wcale.
Igła szpyćła jednym ślypiym:
„Nitka chyba ledwo zipie!”
Ale nitka zaś nie słucho,
Bo przelazła jej przez ucho!
I tak obie se dylały-
Szejść par porów pozszywały.

Lokomotywa

Stoi na stacji wielgachno bana,
cało w oliwie jest opypłana.

Para z ni bucho i poświstuje
a palacz ciyngiyim wef ni hajcuje.

Wuchte wagonów mo zahoczone
wef koźdym klunkrów jest nawalone.

Jest tych wagonów cós ze styrdzieści
wcale nie wiada co sie tam zmieści.

W piyrszym wagónie kole wynglarki
jadom z Poznania same Kaczmarki,

jedzie tyź kundziu i z Wildy szczuny
a koźdy śrupie z tytki bonbony.

Wef drugim szkieły i ejber tysy
styrzech góroli i dwa hanysy.

Potym jest proszczok, owce i kónie
wszysko to w czecim jedzie wagónie.

Dalej som ryczki i szafónierki
jakiś wymborki i salaterki.

Śtyry wagóny jadam z meblami
za nimi dziesińć wagónów z pyrami.

Na samym kuńcu cołkiym dla śmiechu
tyn co to pisoł – sam Wuja Czechu.

Co tu robić

Siedzieć w chacie to jest kara,
mówie wom kochano wiara,
kłymów spułem śtyry tytki,
wszysko wlaźło mi w purzytki.
Gena z Dymbca i Halina,
tyż dostajom w chacie szplina,
Hela z Rychem nie gro w kopa,
bo se lajsła dziś laptopa!
"Zamiast w wyrze se garować
byde sobie programować,
jak sie ździebko wew tym wprawie,
to recepte se wystawie!

Abecadło 1

Abecadło z ryczki spadło
I w kawołki się rozpadło:
A – ukrychło obie giyry,
H – udaje że jest śtyry.
D – kopune poczaskało,
R – bez szkiyty się lyało.
E – kielocha se wyczało,
B – kałafe ździebko szczało,
O – trzasnyło tak o ziymie,
Że sztouchnyło sobie ciymie!

Ryczka zez Poznania

Ryczka to taki fifny poznański mebel
Łod krzesła niży o jedyn szczebel
rychtyk mo ździebko krótsze te giyry
choć nie roz mo trzy a nieroz mo śtyry.

Jak małe pungle spucnońć cós chciały
to se ze sznytkom na ryczce siodały
zaś jak stanyły na ryczce giyrami
ino po wyźkach pynchciły ślypiami.

Zaś mama szpycuje co ta wylynga śrupie
a mały szaranek mo szejś klymów wef sznupie!
Bo óna o tych klymach durch zapómniata
że je wef szafie dzieś na wyźkach zadziała.

Na ryczce se papcia oprzesz do glancowania
ryczka poczebno jest do prania wiyszania
i nie jest jak wiycie ze ślunska przywleczóno
bo ryczka wef Poznaniu była wymyślono!

Dwa Michały

Roz dylały dwa Michały
Jedyn buł gideja,
Drugi pungieli mały.
Jak tyn oźgol tympo złapoł
To tyn knajder się zasapoł.

Szak jak mały nie spiłowoł,
To tyn drungol zahamowoł.
Skorno ździebko zwolniuł drugi
Furt doguniuł go tyn drugi.

Mało pryda znowyk dylo
Rrug-cug oźgol się wychylo.
Znowyk takie tympo złapoł,
Że tyn mały się zasapoł.

Mały Michoł już ni może,
Wiync tyn wielki mu pumoże.
Tak mu pumóg, że po chwili
Oba się wykopyrtnyli.

Abecadło 2

Abecadło z ryczki spadło
Ło glebe się ryptło,
Nawbijało se bulrów,
Cołkiem się rozsypło.

A- Dwie szkityy se złomało,
Be- kałduny upyptało,
De- się swigło ze dwa razy,
I napuchło jeszcze barzy,

Ha- kompletnie spadło z nóg,
eL- do U ewtkąto kluk,
eN- wyprysło do sąsiada,
co tam robi/ rychtyk nie wiada,

O- tonkało się w mizerii,
Oz dostało Pe dylerii,
eS- wyciągło się jak długie,
a eR- zwichło se sztreługe,

Te- ikrychło klika części,
Teroz brynczy i chrabęści,
Wu- stanęto se na gowie
I udaje M frechownie.

X- się wpleło w kołowrotek,
Teroz kręci się- nicpote!
Zet- trachnyło dwa zygzaki
I do jedzy ni mo smaki,

I- Gdzieś kropkę zapodziało.
Durch się wszystko pomyrdało!
Takich liter – nie do wiary
Teroz uczóm się łogary.